

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/96/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208207970
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Priečinská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1208207970.8

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcu: M a H Nitra spol. s r.o., so sídlom Panónska cesta 43, Bratislava, IČO: 35 702 451, zast. advokátom JUDr. Ľubomírom Hnátom, so sídlom Guothova 20, Bratislava, proti žalovaným: 1.) MILOŠ TURAC, spol. s r.o., , so sídlom Klatovská 1408/21, Bratislava, IČO: 35 827 114 zast. advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, IČO: 47 231 157, 2.) R. M., W.. XX.XX.XXXX, F. Š. XXX, C., zast. advokátom Mgr. Ľubošom Jurčom, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Žalovanému v 2.) rade sa voči žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.04.2008 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že hnutelná vec, osobné motorové vozidlo zn. Opel Vectra Club, model JF69KE51, VIN: WOLOZCF6941016951, v. č. motor Z18XE/20CA3-424, farba: šedá metalíza, ktorá sa nachádza v úschove Okresného súdu v Banskej Bystrici (na základe uznesenia OR PZ Banská Bystrica, úrad justičnej a kriminálnej polície PZ, č. k.: ČVS: OUV - 20/20- BB-2002 zo dňa 28.09.2005) je výlučným vlastníctvom žalobcu.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.10.2014 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konania zastaviť z dôvodu uzavretia Dohody o urovaní zo dňa 16.10.2014 medzi žalobcom a žalovaným v 1.) rade (pôvodne žalovaný v 2.) rade).

Tunajší súd vydal dňa 17.02.2008 uznesenie č.k. 9C/96/2008-122, ktorým konanie zastavil, zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) vo výške 1.126,16 € a pôvodným žalovaným v 1.) a 2.) rade náhradu trov konania nepriznal.

Proti výroku o náhrade trov konania žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) vo výške 1.126,16 € podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č.k. 6Co/260/2015-137 zo dňa 30.06.2015, ktorým v napadnutej časti uznesenie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie s tým, že prvostupňový súd by mal pri opätovnom rozhodnutí zväžiť aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení uznesenia č.k. 6Co/260/2015-137 zo dňa 30.06.2015 uviedol, že vzhľadom na okolnosti veci a na odvolaciu argumentáciu žalobcu je toho názoru, že treba zisťovať, či tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie § 150 ods. 1 O. s. p. Pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), a teda ich nepriznanie žalovanému v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), hoci mu na náhradu trov konania vznikol nárok, žalovaný v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) je totiž konateľom, a teda štatutárnym zástupcom žalovaného v 1.) rade (pôvodne žalovaný v 2.) rade), pričom z uznesenia OR PZ Banská Bystrica z 28.09.2005 č. ČVS:OUV-20/20-BB-2002 vyplýva, že predmetné motorové vozidlo

vydal orgánom činným v trestnom konaní práve žalovaný v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), ktorý si následne uplatnil právo na jeho vrátenie a vyšetrovateľ mu napokon vozidlo aj vrátil. Okresná prokuratúra Banská Bystrica uvedené uznesenie OR PZ Banská Bystrica uznesením z 22.09.2005 č. 1Pv/431/02-149 zrušila a v odôvodnení tohto uznesenia uviedla, že právo na vrátenie vozidla si uplatnili žalobca a žalovaný v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), a preto prichádza do úvahy jeho uloženie na súde. Tieto skutočnosti mohli žalobcu viesť k záveru, že vlastnícke právo k vozidlu sa musí uplatniť aj proti žalovanému v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), a to aj s prihliadnutím na to, že žalobca tvrdí, že žalovaný v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) na korešpondenciu pred podaním žaloby nereagoval.

Tunajší súd vydal dňa 17.09.2015 uznesenie č.k. 9C/96/2008-141 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/96/2008-146 zo dňa 23.11.2015, ktorým žalovanému v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobca bol v priebehu konania o rozhodovaní o trovách konania vymazaný z Obchodného registra.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č.k. 6Co/31/2016-149 zo dňa 27.04.2016, ktorým uznesenie zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu jeho zmatečnosti a nesprávnosti, keďže žalobca ako právnická osoba nebol vymazaný z Obchodného registra.

Podľa § 150 ods. 1 zákona číslo 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) účinného od 01.07.2016, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 396 ods. 2 C.s.p., ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

O nároku na náhradu trov konania žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) rozhodol súd v súlade s § 257 C.s.p. podľa ktorého, súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Hoci boli v konaní naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania žalovanému v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade), avšak súd došiel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré mu náhradu trov nepriznal.

Súd pri zvažovaní aplikácie § 257 C.s.p. s ohľadom na princípy rovnosti strán sporu dal stranám priestor vyjadriť sa k eventuálnemu uplatneniu moderačného práva podľa § 257 C.s.p. Výzvou zo dňa 24.11.2016, ktorú prevzal právny zástupca žalobcu dňa 06.12.2016, súd vyzval žalobcu okrem iného na vyjadrenie sa k nožnej aplikácii § 257 C.s.p., pričom právny zástupca žalobca na predmetnú výzvu nereagoval. Výzvou zo dňa 24.11.2016, ktorú prevzal právny zástupca žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) dňa 01.12.2016, súd vyzval žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) okrem iného na vyjadrenie sa k nožnej aplikácii § 257 C.s.p.. Právny zástupca žalovaného v 2.) rade (pôvodne žalovaný v 3.) rade) uviedol, že nakoľko nežiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, tak nebude dokladovať majetkové pomery.

Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Aplikácia tohto ustanovenia C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Citované ustanovenie neslúži na zmierňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu, ale na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov konania, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil.

Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci došlo práve k tejto situácii a bolo by zjavne nespravodlivé, aby žalobca musel nahradiť trovy konania žalovanému v 2.) rade vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu dôvodne domnievajúc sa, že si musí uplatniť vlastnícke právo k vozidlu aj proti žalovanému v 2.) rade, keďže žalovaný v 2.) rade je konateľom a teda štatutárnym zástupcom žalovaného v 1.) rade, pričom z uznesenia OR PZ Banská Bystrica č. ČVS:OUV-20/20-BB-2002 zo dňa 28.09.2005 vyplýva, že predmetné motorové vozidlo vydal orgánom činným v trestnom konaní žalovaný v 2.) rade, ktorý si následne uplatnil právo na jeho vrátenie a vyšetrovateľ mu napokon vozidlo aj vrátil. Predmetné uznesenie OR PZ BB bolo zrušené Okresnou prokuratúrou Banská Bystrica z dôvodu, že právo na vrátenie vozidla si uplatnili žalobca a tiež žalovaný v 2.) rade, a preto prichádza do úvahy jeho uloženie na súde. Súd taktiež poukazuje na to, že žalobca tvrdí, že žalovaný v 2.) rade na korešpondenciu pred podaním žaloby nereagoval.

Výnimočnosť tohto prípadu je zrejmá aj s prihliadnutím k predmetu sporu, ktorým je určenie vlastníckeho práva. Súd má za to, že uvedené dôvody odôvodňujú uplatnenie § 257 C.s.p., nakoľko priznanie trov konania žalovanému v 2.) rade by v tomto prípade viedlo k nežiaducej tvrdošti a neprimeraným spôsobom by sankcionovalo žalobcu za podanie žaloby na súd. Okolnosti hodné osobitného zreteľa je potrebné vidieť aj v pohnútkach žalobcu iniciovať súdny spor z dôvodu, že objektívne došlo k poškodeniu jeho vlastníckeho práva, hoci súd zavinenie žalovaného v 2.) rade neskúmal, nakoľko konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd žalovanému v 2.) rade voči žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).